

Nyfikenhetsvandring 25 - korfäst I - Den långa förberedelsen

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-11-27

Detta är nyfikenhetsvandring 25 Kära medvandrare

som veckoligen träffas på adress www.bibelskolan.com Det berättas om en pojke som mötte en biskop. Biskopen hade sitt kors om halsen och pojken tittade på korset och han tittade på biskopen och frågade: Är det en nyckel du har på magen? Biskopen tänkte efter en stund och sa: Ja, det är en nyckel.

Kristna kan ha många olika uppfattningar i många frågor. Man kan uttrycka korsets hemlighet på många olika sätt. Men man har i alla fall varit överens om att korset är själva hjärtat i kristendomen, det centrala i tron, grunden för vårt hopp, inspirationen för vår kärlek. Korset är nyckeln som låser upp till de djupaste hemligheterna om Gud och världen, om människan och hennes problem, om liv och död.

Det ord i trosbekännelsen som vi denna vecka skall se på är ordet KORSFÄST. Var finns innanför? Det som finns innanför är så otroligt mycket att det räcker inte med en gång. Vi vandrar in där på tre gånger.

- KORSFÄST I Den långa förberedelsen (vandring 25)
- KORSFÄST II Golgota dramat (Vandring 26)
- KORSFÄST III Vad korset betyder för oss. (Vandring 27)

Låt oss nu tillsammans leta rätt på Nyckeln och lära oss hur man använder den.
Med många goda hälsningar

Vandring 25:

Korsfäst - Den långa förberedelsen Vi stannar till vid fyra stationer på den långa förberedelsen: Korset finns där från begynnelsen Det första evangeliet Gud står inte utanför vårt lidande Hur kan en god Gud offra sin Son?

1. Korset finns där från begynnelsen På Påskdagen gjorde några av Jesu lärjungar en vandring till Emmaus, berättar Lukas (Luk 24:13 ff). De talar med varandra om vad som hänt. De är skakade av det hemska dramat på Golgota. Hela deras kristendom har kraschat. Jesus kommer då gående och går in i deras samtal. Han förebrår dem efter en stund att de inte läst Bibeln ordentligt (som då var Gamla Testamentet). Det som hänt har ju Bibeln sagt ska ske. Jesus säger: "Så oförståndiga ni är och tröga till att tro på allt som profeterna har sagt. Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet"? Och han började med Mose och alla profeterna förklarade för dem vad som var sagt om honom i Skrifterna.

(Luk 24:25-27 Folkbibeln) Korsets startpunkt är i Guds hjärta. Du fanns där redan från begynnelsen. Innan världens grund blev lagd har han utvalt oss i Kristus (Ef 1:4). Fadern hade en stor bok framför sig. Där skrev han upp alla dem som ville höra ihop med honom. De som har sina namn där behöver inte tillbe de onda makterna utan de har sitt namn skrivet i livets bok som tillhör Lammet, som är slaktat från världens grundläggning (Joh Upp 13:8, Folkbibeln). Ordet barmhärtighet betyder "hjärta för de arma". Gud har det. Hela bibeln sjunger om det. Bibelns första bok låter oss se in i Faderns hjärta. Vi ser in i ett hjärta som gråter.

2. Det första evangeliet Adam och Eva drivs bort från Edens lustgård. Men de får gå in i framtiden med en nyckel, vi anar att den ser ut som ett kors. Gud berättar om den på det stället som brukar kallas för protoevangeliet (= det första evangeliet). Det står i 1 Mos 3:15 (Folkbibeln).

Gud säger till ormen: Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud

och du skall hugga honom i hälen. Varför dödar Gud inte ormen? Varför får onskans representant leva kvar? Varför tar inte Gud bort det onda från jorden? Svar:

Om Gud skulle ta bort det onda från jorden skulle han också få ta bort oss. Vi har redan ormgiftet i kroppen. Om vi ber: "Gode Gud, bränn bort det onda inom mig". vad skulle då bli kvar? Det onda sitter inte i en vrå någonstans. Det finns överallt: I självbelåtna ögon, lata fötter, högmodiga tankar och i en mun som kan spotta ut de mest elaka och sårande ord... Gud tar inte bort det onda. Han gör något annat i stället. Först sätter han en fiendskap mellan ormen och människan. Det onda blir människans fiende. Och Gud utrustar människan med kampsinne så att hon kan ta upp kampen mot det onda. Människan får uppgiften att trampa sönder onskan. Denna skall söndertrampa ditt huvud. Leta rätt på huvudet, platsen där det onda tänks ut. Gå till botten med problemerna. Dra upp det onda med roten. Trampa sönder och slå sönder allt som skadar och plågar och förvillar. Leta rätt på dess ursprung. Avslöja det. Avsky det. Gå till kamp mot det. Upp till kamp emot kvalen.

I denna kamp behöver människan bli klarsynt, djärv. Tro inte att det onda är så ofarligt. Lek inte med ormen. Rätt som det är vänder sig ormen om och hugger dig i hälen. Onskans makt vill göra allt för att plåga dig på vandringen genom livet. När hälen ett sting får den svårt att trampa på ormens huvud. Du tassar fram på tå, du blir tolerant mot djävulen. Men var vaksam mot onskans försåt och list. Gå inte på vad som helst.

Gud tar inte bort det onda. Han gör något annat i stället. Han sätter fiendskap mellan onskan och människan och utrustar människan i denna kamp. Han gör något mer också. Han ger löftet om den kommande frälsningen. 1 Mos 3:15, protoevangeliet,

det första evangeliet. När vi låter denna vers i Gamla Testamentet belysas av det som sägs om Jesus i Nya Testamentet får den en klarhet som den som skrev ned denna vers säkerligen inte såg. Kvinnans säd - Marias son - skall krossa ormens huvud. Det är ju detta Jesus gjorde på korset. Vi sjunger om det i en påskpsalm: Vi förlöses; ormen krossas, Avgrundens och dödens makt nu är bunden.

Från den stunden

allt är Sonen underlagt.

Nu är helat

vad vi felat

Och Guds nåd i ljuset bragt

(Psalm 147:3) Det ondas rötter finns inom oss. Från hjärtat kommer onda tankar, mord, avund ... När någon trampar oss på tårn eller går emot oss kan det bubbla ur oss så många hemskheter. Just därför att vi vet att det finns så mycket ont i oss behöver vi Jesus. Därför födde Herrens moder Guds son i Betlehem. Därför firar vi jul. Vi vet att allt inte är mörkt och hopplöst. Dem som vandrar i mörkret skall få se ett stort ljus...

3. Gud står inte utanför vårt lidande Gud överger inte sitt folk. Han följer sitt folk, griper in, tröstar. Han bor hos sitt motspänstiga folk. Han hör deras bespottelser, ser deras hor med andra gudar, vämjes vid deras egenrättfärdiga hyckleri, avskyr deras tomma gudstjänster, hatar deras ondska.

Men han lämnar dem inte för en sekund. Han befriar dem från fångenskap och slaveri. Han tuktar dem, talar till dem, sänder profeter, ger stora löften om en kommande Messias. Detta folk blir en vagga för universums största under: Gud födes. Gud blir människa och tar sin boning ibland oss. Gud kommer till oss. Det är Gud som gråter och skall tröstas av sin mor. Han hungrar, törstar, blir hånad, föraktad, missförstådd av sina egna

Gud går in i detta lidande. Han gråter vår gråt, han ropar ut vår övergivenhet, han går in under vår elakhet och ondska, han lider allt det som vi förtjänat att lida. Gud är barmhärtig. Han har hjärta för de arma.

När Fadern ser nöden på jorden säger han: Mitt hjärta vänder sig i mig, all min barmhärtighet vaknar (Hos 11:8). På korset ser vi Guds smärta. När korset reses på Golgota så tar han med oss dit.

På korset strålar alla människoöden i alla tider samman.

Where you there when they crucified my Lord? Ja, vi var där.

Jesus för värden givit sitt liv,

öppnade ögon Herre mig giv.

Mig att förlösa offerar han sig

då han på korset dör ock för mig. Allt det som Gud gör i Gamla Testamentet är en nattvardsberedelse. Allt syftar fram till att vi ska få höra pulsslagen från Guds fadershjärta: Kristi kropp FÖR DIG utgiven.

Kristi blod FÖR DIG utgjutet. Allt det som hände på korset blir mitt i nattvardens heligaste ögonblick. Här är Guds möjligheter i omöjliga situationer. På vandringen till Emmaus går Jesus genom hela Gamla Testamentet. Han visar hur korset finns med där överallt. Hur Gud ständigt vrider onskans vapen hur onskans händer. Jesus är den som vandrar genom Bibeln. Han är med i gudstjänsterna, i offren, i de många berättelserna. Han berättar om Abrahams offer av Isak. Lärjungarna som lyssnade började nu förstå denna märkliga berättelse som så ofta skakat dem. Hur kan en god Gud befalla en far att offra sin son? Vi ska tillsammans nu gå in i denna händelse, som hör med till den långa förberedelsen. Men innan vi gör det ska vi lägga märke till lärjungarnas reaktion efter Jesu bibelvandring med dem: De sade till varandra:

Brann inte våra hjärtan

när han talade med oss på vägen

och öppnade Skrifterna för oss?

(Lukas 24:32)

4. Hur kan en god Gud offra sin Son? I 1 Mos 22:1-14 har vi en av de mest gripande skildringarna i Gamla Testamentet. Abraham får uppdraget att offra sin son. Människor har skakats av den. Förfärats. Här är en far som påstår att han en ingivelse av Gud att offra sin son. Vad är det för en Gud som befäller något så hemskt? Det enklaste svaret är detta:

Bland Israels grannfolk var barnoffer vanliga. Frågan som man nu ställde sig var: Vill Abrahams Gud att man offerar barn? Och Guds svar på den frågan kommer i denna text. På ett drastiskt och målande sätt talar Gud om att han inte vill ha barnoffer. Lite väl drastiskt, tycker somliga. Men texten har många djup. I föregående kapitel (1 Mos 21) berättas om Abraham. Han är en man som har det gott. Livet är bekvämt, välordnat. Abimelek säger till honom: Gud är med dig i allt du gör. Abraham har det bra.. Han gräver brunnar, planterar träd, löser konflikter, sluter förbund. Han har fått en pojke och pojken är hans ögonsten. Bihustrun Hagar har lämnat hemmet tillsammans med sin son Ismael. Hagar och Sara gick inte så bra ihop. Lugnet lägrar sig över hans hem. Abraham har det bra. Han åkallar Herrens namn. Han tackar Gud. Han har tydligen också fått hjälp med sitt trasiga förflutna på någon självvårdskurs. Abraham är en from man. Ja, ungefär så här tänker vi oss att livet med Gud är. Det är och skönt. Gud ordnar upp allt för oss bara vi förtröstar tillräckligt mycket. Och ibland är det väl så också i våra liv.

Men Gud vill att både tron, hoppet och kärleken skall förökas och fördjupas och mogna. Därför kan han tillåta att en eller annan omskakande händelse inträffar i våra liv. Och det var just detta som hände i Abrahams liv. Ett nytt kapitel börjar för honom med orden som vår text börjar med: Det hände sig att Gud satte Abraham på prov. Gud kommer in och stör det lugna och sköna livet.

Han gör det inte för att bringa olycka över oss. Han gör det för att vi ska växa i tro. Därför prövar han oss. Om Hiskia heter det: (2 Krön 32:31) övergav honom endast för att pröva honom, för att han skulle få veta allt som var i hans hjärta.

På både hebreiska och grekiska är det samma ord för pröva och fresta. Skillnaden är att om du frestar någon så gör du det för att få fram det värsta hos honom och få honom att falla. Om du prövar någon gör du det för att få fram det bästa hos honom och få honom att växa och mogna. En muskel som aldrig övas blir slapp och oduglig. När djävulen använder detta ord gör han det för att få oss att falla. När Gud använder detta ord gör han det för att få oss att mogna och för att resa oss upp.

När något svårt inträffar är det viktigt att fråga sig: Vem får nu ta hand om mig? Om Gud får ta hand om mig finns det en välsignelse på andra sidan prövningen. Det är väl så vi ska förstå de underliga orden hos Jakob 1:2. Skatta er bara lyckliga, mina bröder, när ni utsätts för prövningar av olika slag. Gud säger till Abraham: Ta din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där som brännoffer på ett berg som jag skall säga dig. Det är tre ting hos Abraham som Gud nu prövar: Hans tro, hans hopp och hans kärlek.

1. Först prövas Abrahams tro

Den prövas genom dessa ord: Ta din son Isak. Gud vill att vi ska komma vidare i tron. Vi får inte stanna på barnstadiet eller i ungdomstron. Därför prövar Gud vår tro för att stärka den.

Ett av de märkligaste stegen i den mänskliga utvecklingen var då man upptäckte hur man genom att kasta järnet i elden kunde få fram stål. Sedan kunde man använda järnet så mycket mer. Det är detta som händer här. "Du Abraham är järnet. Jag vill att du bli stål och därför ska jag kasta dig i denna eld. Jag ska härda dig och sedan ska du kunna göra så mycket mer för mig"

Det finns två beståndsdelar i tron: Förtröstan och lydnad. Gud vill leda oss vidare både i trons förtröstan och i trons lydnad. Tron måste vara verksam i kärlek.

Abraham prövas nu mest på lydnadssidan. Abraham lyder. Han ställer inga frågor. Tidigt följande morgon går Abraham iväg. Han lyder omedelbart. Han förblir i lydnaden. Tre dagar senare är han fortfarande på väg och vill fortfarande lyda.

Ta din son Isak, sa Gud. Och Abraham gjorde så. Han går hela vägen utan att tveka. Här har vi det mest framträdande exemplet på lydnad i Gamla Testamentet. I Bibeln finns det bara ett större exempel på lydnad. Det är Jesus som var lydig ända till döden, döden på ett kors (Fil 2:8).

2. Det andra området där Abraham prövades var hans hopp.

Det skedde med de orden: Ta din son Isak, din ende son... Här är Abrahams hopp för framtiden som prövas. Kan du tänka dig in i detta? Att bli placerad i en situation där du ser hela ditt hopp för framtiden som bara kraschar och går sönder? Allt det du längtat efter, allt det du drömt om, allt bara ramlar och går sönder. Abraham hade tidigare klippt av banden till det förflutna, då han gav sig iväg från sitt hem och från sin släkt och från sitt land (Läs om det i 1 Mos 12). Nu klipper han av banden till framtiden. När Gud säger:

Ta din son Isak, då prövas hans tro.

När Gud säger:

Ta din son Isak, din ende son, då prövas hans hopp. Allt hopp för framtiden hade Abraham i sin son. Han var hans trygghet för framtiden. Tag din son, ditt enda hopp för framtiden och överlåt honom till mig.

Hur kunde Abraham göra detta? Hur var han förberedd på det? Nya Testamentet ger oss nyckeln. Abraham trodde att Gud som givit livet åt Isak genom ett mirakel kunde bringa Isak tillbaka genom ett mirakel. I Hebr 11:19 står det att Abraham trodde att Gud hade makt att till och med uppväcka döda.

Med andra ord: Abrahams hopp var inte i Isak. Abrahams hopp var i Gud. Abraham hade inte satt sitt hopp till en mänsklig varelse, hur dyrbar denne ändå var för honom. Jag sätter mitt hopp till Gud. Mitt hopp är inte i Isak utan i Gud.

3. Det tredje som prövas hos Abraham är hans kärlek.

Ta din son Isak- det orden prövar hans tro.

Ta din son Isak, din ende son, det prövar hans hopp.

Ta din son Isak, din ende son, som du har kär, det prövar hans kärlek. "Ta din son Isak, din ende son, som du har kär och visa om du älskar mig mer än honom". Det var ett stort prov på kärlek. Ibland blir vår kristendom något som vi lägger till utanpå de ting vi älskar, ett extra plus som tillåter oss att ha allting och dessutom Gud. Men när Gud kommer in i våra liv säger han: Jag måste få vara främst i ditt liv. När vi kommer till Jesus och vill gå i hans tjänst så är det mycket vi måste överlåta och lämna.

Abraham ställs inför frågan: Älskar du mig mer än denne pojke? Och Abraham älskar Gud mer. Nu målas en mycket gripande skildring. Abraham drar iväg. I början skildras allt i snabba drag. Men när man kommer närmare offerplatsen skildras allt i långsammare tempo. Till sist vandrar far och son ensamma. Två gånger står det: De gick så båda tillsammans. De går upp mot berget ensamma. Under tystnad. Blott avbrutna av några få repliker. Till sist sker allt nästan outhärdligt långsamt. Fler och fler detaljer tas med. Abraham lägger i ordning bränslet, han binder Isak, lägger Isak ovanpå veden, griper kniven. Man kan se varje rörelse. Vilken fantastisk berättarteknik!

Men du kan inte se detta framför dig utan att också se bilden av en annan fader med sin son: Jesus som bär korset mot Golgota. Här är en bild tagen av Jesus 2.000 år tidigare. Och vi anar vad Fadern måste känna då. Vi anar smärtan i Guds eget hjärta ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv (2 Kor 5:19, Folkbibeln). Men nu kommer vi till den mest dramatiska delen av historien. Abraham blir stoppad av en ängel. Abraham! Abraham! Stopp! Stanna! Gå inte vidare! Rör inte pojken! Varför? Jo, Gud ville ha Abraham, inte Isak. Gud ville ha Abrahams kärlek, inte Isaks liv.

Då vänder sig Abraham om. Han får se en vädur, en bagge, ett fullvuxet får som fastnat med sina horn i ett törnsnår. Törnet är förskräckligt, långt med mycket vassa taggar. Men vilken bild! Ett lamm med huvudet omsnärjt av törne. Två tusen år senare virade några soldater en krona av törne omkring Jesu huvud. Lammets huvud fastnade i törnet igen! Platsen där Abraham offrade Isak var Moria berg. Du kan se detta berg i Jerusalem. Moria var en del av det berg som också är Golgota. Golgota är en högre del av Moria. Isak blev offrad på den lägre platsen, Jesus på den högre. Väduren var inte bara en ersättning för Isak. Det var också en ersättning för Jesus. Lammets tog inte bara Isaks plats. Under två tusen år framåt fick det ta Jesu plats. Ända till dess Jesus kom, han som var det verkliga Guds Lamm som ersatte alla andra offer. Isaks enkla fråga till Abraham: Var är lammet? den besvarades av Johannes döparen två tusen år senare. Där är Guds lamm som tar bort världens synd (Joh 1:29).